

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

De confeßione propriæ infirmitatis, & huius vitæ miseriis. 20

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](#)

C A P. XX.

*De confessione propriæ infirmitatis, & huius
vitæ miseriis.*

1 **C**onfitebor * aduersum me iniu-
stitiam meam : confitebor tibi Seruus,
Ps. 31.

Domine infirmitatem meam . Sæpè
parua res est , quæ me deiicit & contri-
stat. Propono me fortiter aucturum, sed
quum modica tentatio venerit, magna
mihi angustia fit. Valdè vilis quando-
que res est , vnde grauis tentatio pro-
uenit. Et dum puto me aliquantulum
tutū, cùm non sentio, inuenio me non-
nūquam penè deuictum ex leui flatu.

2 Vide ergo Domine humilitatem Ps. 24.
meam , & fragilitatem tibi vndique
notam . Miserere, & eripe me de luto, Ps. 68.
vt non infigar , non permaneam deie-
ctus usquequaque . Hoc est, quod me
frequenter reuerberat , & coram te
confundit; quod tam labilis sum , &
infirmus , ad resistendum passionibus.
Et si non omnino ad confessionem,
tamen mihi etiam molesta & grauis
est earum insectatio, & tædet valdè sic
quotidie viuere in lite . Ex hinc nota
mihi sit infirmitas mea : quia multò
faci-

166 DE IMITATIONE
facilius irruunt, abominandæ semper
phantasiæ, quam discedunt.

3 Vtinam fortissime Deus Israel, ze-
lator animarum fidelium, respicias
serui tui laborem & dolorē, assistasque
illi in omnibus, ad quæcumque per-
rexerit. Robora me cælesti fortitudine,
ne vetus homo, misera caro spiritui
necdum plenè subiecta, præualeat do-
minari: aduersus quam certare oportet
bit, quandiu spiratur in hac vita mi-
ferrima. Heu, qualis est hæc vita, vbi
non desunt tribulationes & miseriæ:
vbi plena laqueis & hostibus sunt om-
nia? Nam vna tribulatione seu tenta-
tione recedente, alia accedit: sed & prio-
re adhuc durante confictu, alij plures
superueniunt, & insperatè.

4 Et quomodo potest amari vita,
tantas habens amaritudines, tot subie-
cta calamitatibus & miseriis? Quo-
modo etiam dicitur vita, tot generans
mortes & pestes? Et tamen amatur,
& delectari in ea à multis quaeritur.
Reprehenditur frequenter mundus,
quod fallax sit & vanus, nec tamen
facile relinquitur, quia concupiscentiæ
carnis nimis dominantur. Sed alia
trahunt

trahunt ad amandum, alia ad contemnendum. Trahunt ad amorem mundi, ^{1.Ioā.2.}
desiderium carnis, desiderium oculorum, & superbia vitæ: sed pœnae ac miseriæ iustè sequentes ea, odium mundi pariunt & tædium.

Sed vincit, proh dolor, delectatio praua mentem mundo deditam, & esse sub sentibus delicias reputat: quia ^{Iob 30.} Dei suavitatem, & internam virtutis amœnitatem, nec vidit, nec gustauit. Qui autem mundum perfectè contemnunt, & Deo viuere sub sancta disciplina student, isti diuinā dulcedinem veris abrenunciatoribus promissam, non ignorant, & quā grauiter mundus errat, & variè fallitur, clariūs vident.

C A P. X X I.

*Quod in Deo, super omnia bona & dona,
requiescendum est.*

ISUPER * omnia & in omnibus, re- Seruus.
quiesces anima mea in Domino semper, quia ipse Sanctorum æterna requies. Da mihi, dulcissime & amantissime Iesu, in te super omnem creaturam requiescere; super omnem salutem & pulchritudinē; super omnem glo-

Rom. 8.